

Извори за старата история и география на Тракия и Македония.

I. Херодотъ.

Херодотъ отъ Халикарнасъ, род. ок. 484 год. пр. Хр., умрълъ ок. 425 г., баща на историята и етнографията. Въпрѣме на дългитѣ си пѫтувания събиралъ градиво за историята си: въ Египетъ достигналъ до Елефантина, биль въ Тиръ, Сирия, съверна Арабия, въ Вавилонъ, Суза, а може би и въ Екбатана; посѣтилъ Тракия, Македония, съверния брѣгъ на Черно море, Кирена въ Африка, а вѣроятно и Сицилия.

Въ своята история (*Історіа*, 9 книги) излага борбата между гърците и източните народи въ всичките ѝ стадии. При това вплита многообразни епизоди и отклонения по най-разнообразни прѣдмети. Него интересува всичко: история и география, лица и събития, прѣдания, мити и сказания, паметници, нрави и обичаи, жилища, облѣкло и въоръжение и пр.

Херодотъ вѣрва въ сѫдбата и гнѣва на божества, които завиждатъ на хората и имъ прашатъ нещастия. Но понеже Херодотъ е доживѣлъ и врѣмето, когато въ Гърция почва да се събужда критиката и рационализъмътъ, то и у него срѣщаме тукъ-тамъ рационалистични идеи.

Въ основа на нашия прѣводъ лежи коментираното издание на Херодота отъ *H. Stein.* —

1. За хиперборейцитъ.

IV 33.... Делийцитъ, разказватъ, че отъ хиперборейцитъ¹⁾ седонасятъ у скититъ свещени дарове, увити въ пшенична слама; отъ скититъ ги приема съсѣдниятъ народъ и ги прѣдава на слѣдния поредъ народъ и така отъ народъ на народъ се прѣ-

¹⁾ Вѣрата въ хиперборейцитъ има свръзка съ религията на старателъ тракийци; ср. Пер. спис. LXVI 130. Подробности у *Daebritz, Pauly-Wissowa, Realenc. klass. Al.* IX 258 сл.